

Maribor v jeseni

MARIBOR, 30. oktobra.

Jesenska mariborska prireditve »Maribor v jeseni«, ki se bo vršila od 5. do 7. novembra, ima letos še poseben narodnostni pomen.

Leta 1848. je bil Maribor za slovenstvo mrtvo mesto. S preselitvijo lavantinske škofije iz St. Andraža v Maribor l. 1859. se je položaj za mariborsko slovenstvo vsled delovnanja škofa A. M. Slomška temeljito izboljšal, tako da se je mogla l. 1861. po inicijativi Janka Serneca in po vzoru hrvatskih čitalnic ustanoviti mariborska čitalnica. Čitalnica je v Mariboru ustvarila zavedno slovensko družbo, ki je principijelno terjala politično in narodno enakopravnost Nemcev in Slovencev. Nemci so zagovarjali staro stanje in slog, po kateri je bilo razmerje med slovenstvom in nemštvom kakor razmerje hlapca do gospodarja. Leta 1862. so Nemci organizirali veliko slavnost na Mariborskem otoku, kjer so sodelovali mariborski in graški Nemci. Nato so 3. avgusta 1862. organizirali Slovenci slavnost obletnice mariborske čitalnice, na katero so prišli slovenski prvaki, hrvatska mladina iz Varaždina v narodnih nošah in slovenski okoličani. To veliko narodno manifestacijo, prvo večjo slovensko prireditev v Mariboru, so nasilno motili nemški turnerji. Nemško časopisje je napravilo iz slovenske proslave veleizdajniški dogodek, ki ruši složno razmerje med Nemci in Slovenci, ter ga skušalo pokazati kot slovensost reakcionarcev in narodnjakov, ki nimajo nobenega stika z ljudstvom. V tej debati se razvijajo misli, ki so služile pozneje Nemcem in Slovincem na Štajerskem kot narodni in politični program vse do svetovne vojne. Iz prvotnega lokalnega spora je nastal spor, ki je zanimal tudi graško in dunajsko časopisje in v katerem se udeležujejo na nemški strani zlasti Carneri in Hilarius, na slovenski pa Toman in Kosar. Slomškova smrt je začasno pomirila obe stranki, ali narodnostne osamosvojitve Slovencev v Podravju tudi to ni moglo zaustaviti.

Zgodovinski pomen prvega narodnostnega spora v Mariboru obstoji v dejstvu, da je bil to prvi narodnostno odločni nastop mariborskih Slovencev, da je bila z njim narodnostna emancipacija podravske Slovencev.

DR. FRANC MIŠIČ:

Ob grobu pohorskega pevca J. Vodovnika

»Veliko sukna sem natkal:
še več sem pesmi osnoval.«
J. Vodovnik.

Pohorska vas Skomarje, župna cerkev sv. Lampreta na Skomarjih (944 m) pri Vitanju in majhno, preprosto njuno pokopališče tvorijo zaokroženo celoto, katere navedeni trije deli so med sabo tako tesno združeni, da si enega brez drugega kar ni mogoče misliti. V debri med dvema rebrima, obrnjeni proti jugu in solncu, ždi, skrita in svetu odmaknjena, v višini nad 900 m pod zelenimi gozdovi in nad duhtečimi travniki, pašniki in dolgimi njivami vasi: kakih petnajst poslopij, drugo tik drugega, ker tesno odmerjeni prostor tako zahteva; na vzhodni rebri ljudska šola, še najlepša stavba v vasi; na zapadni pa bela cerkva sv. Lampreta s pokopališčem na deloma umetno napravljeni polici, deloma na poševnem gorskem pobočju, priprosto župnišče iz leta 1788. in nad njim napol zidana, napol iz tesarskega lesa zbita koč. Tu sedijo in gospodarijo od nekdanj Štruci, Medvedi, To-

cev pospešena ter da se je iz tega prvega narodnostnega trenja razvila na nemški in slovenski strani politična programatičnost, ki je vodila obe stranki do svetovne vojne in ki je dovela do osvobodjenja.

Ta dogodek bo Maribor proslavil v »Mariboru v jeseni« v nedeljo 6. novembra ob 16. z zgodovinskim koncertom v Unionski dvorani, na katerem bo ponovljen koncert iz leta 1862. in s katerim bodo združene razstave in druge manifestacije. Dolžnost nas Slovencev je, da se teh svečanosti udeležimo, zlasti ker je dovoljena posejnikom četrtnska vožnja.

Svečana proslava kumanovskedvajsetletnice v Celju

CELJE, 31. oktobra.

V nabito polni veliki dvorani Celjskega doma se je vršila v nedeljo 30. t. m. dopoldne sokolska proslava dvajsetletnice kumanovske zmage. Dvorano so napolnili predstavniki civilnih in vojaških oblastev, uradov, šol, korporacij in narodnih društev ter mnogo drugega občinstva iz Celja in okolice, zlasti mladine.

Proslava je bila otvorjena s koračnico, ki jo je zaigral dijaški orkester »Sloge«. Nato je stopil prvi na oder, ki sta ga krasili sliki Nj. Vel. kralja Petra in kralja Aleksandra ter kip dr. Miroslava Tyrša, starosta Sokolskega društva v Celju dr. Milko Hrašovec, ki je pozdravil vse navzoče in v svojem nagovoru orisal dr. Miroslava Tyrša kot ustanovitelja in organizatorja Sokolstva, iz katerega je vzklik duševni in telesni preporod Slovanov. Svoj nagovor je zaključil z besedami: »Slava Miroslavu Tyršu! Slava kumanovskim junakom!« Orkester je zaigral državno himno, moški zbor Celjskega pevskega društva pod vodstvom Peca Segule pa je zapel Adamičev »Zdravico«.

Sledil je govor prof. Milana Fabjančiča o predzgodovini in pomenu kumanovske bitke za jugoslovenstvo. S pesniško vznešeno besedo je orisal tragiko srbskega rodu, ki je po kosovskem porazu padel v sužnost mongolstva. Tlačeni in teptani rod so pripravljali guslarji s pesmimi o slavni preteklosti in lepši bodočnosti na osvetlo, ki je bila izvršena pred 20 leti v kumanovski bitki, ki je zape-

mažiči, Juharti in Vodovniki. Od šole do pokopališča prehodiš pot mimo vabljlive krčme in trgovine »Kovše« v treh minutah, in to je najdaljša pot skozi vas. Nadvse prijazno je lice, ki ga vas s cerkvico in šolo pokaže tujcu, bodisi da prihaja sem gori iz Konjice, iz Zreče in od Dravinje, bodisi da se ji bliža od Hudinje, iz Vitanja in mimo sv. Vida. Pohorje v tej višini nima nobene druge župne cerkve, pa tudi nobene tako tesno združene in zaokrožene mične vasi: prav nobene, ki bi bila tako svetla, solnčna in jasna, tako odprta in razgledna, kakor so Skomarje na rebri pri šoli in na »Tomažičevem« ter na zapadnem robu pod lipo pri cerkvici, na pokopališču in pred kočjo nad njim. Ves naš prekrasni svet v vsej svoji raznolikosti od Dravinjske doline, od kapele in Prekmurja, od Dravskega polja in Slovenskih goric na vzhodu pa tja do skalnato bledeh orjakov v Savinjskih planinah, do Raduhe, Plešivca in Pece na zapadu in vse, kar se razprostira vmes, Brinjeva gora, Ivanjšica, Sleme, Rogaška gora, Boč, Konjška gora, Hum, Turje, Veliko Kozje, Gorjanci, Gozdnik, Mrzlica, Stenica, Javor, Kozjak in Smrekočci so postavljeni v velikanskih, koncentričnih krogih in lo-

... pere

ALBUS-terpentinovo milo.
Razkrojilna moč terpentina in ALBUS-mila
nudita v ALBUS-terpentinovem milu
idealno pralno sredstvo.

Lahko, brez truda in bolj naglo, belo in čisto
pere ALBUS-terpentinovo milo.

čatila usodo evropske Turčije. Takrat so bili položeni temelji naši državi, ki je velika in ki bo še večja.

Ko je orkester ponovil himno in moški zbor CPD odpel Mirkovo »Jutro«, je podpolkovnik Vojislav Bojić kot udeleženec balkanske vojne spregovoril o pomenu kumanovske bitke za jugoslovanski narod. Opisal je

vojne priprave, načrte in zmagonosne operacije, ki so priborile našemu orožju sijajno zmago. Njegovemu govoru je sledila minuta molka v čast padlim junakom. Ob zaključku lepe proslave je moški zbor CPD zapel Novakov »Pozdrav domovini«, orkester pa je zaigral venec srbskih in črnogorskih pesmi.

DOMAČE VESTI

d **Novi zakon o zaščiti kmetov.** Minister za kmetijstvo g. Juraj Demetrović je v sporazumu z ministrom za trgovino in industrijo ter ministrom pravde 30. t. m. predložil Narodni skupščini, ki je pričela v ponedeljek 31. t. m. istočasno s senatom zopet zasedati, novi zakonski načrt o zaščiti kmetov in o ureditvi kreditnih odnošajev v državi. Novi zakon-

ski načrt vsebuje odredbe, ki predvidevajo odgoditev, odnosno novo ureditev plačila kmečkih dolgov in prisilnega izterjevanja. Za gotove primere, ki jih zakon podrobno našteva, je predvideno tudi znižanje kmečkih dolgov. Ena izmed najvažnejših je tudi določba o maksimiranju obrestne mere. Zakon pooblašča vlado, da od časa do časa v skladu

kih, vsi obrnjeni semkaj na Skomarje, njihovo cerkvico in njihovo pokopališče, kakor da bi bili vsi zamaknjeni v ta mirni pohorski kotiček, v to toplo pohorsko gnezdece, na zibelko slavnega pohorskega pesnika in pevca Jurija Vodovnika, p. d. Tomažiča.

Njegova pot se je začela na »Tomažičevem« v leseni koči, ki ne stoji več; končala pa se je v borni koči nad cerkvico, kjer je bila nekoč tudi šola; to pot prehodiš v treh minutah. Jurij Vodovnik jo je prehodil v času od 22. aprila 1791. pa do 17. decembra 1858. Ko mu je dva dni prej umrla žena in je šel k sosedu po deske za njeno rakev, je dejal: »Kdo ve, kdo bo za mene deske in pogreb preskrbel, ko sem tako ubožen, da ničesar ne gleštam«, razen svojega siromaštva.« Pokopali so ga v nedeljo 19. decembra. Mnogo solz je teklo na Jurjev grob, kajti bil je daleč naokoli znan in priljubljen. Govorili so: »Škoda za takega moža; Skomarje takega moža prej niso imele in ga ne bodo nikoli več imele; koliko lepših pesmi bi nam še zložil in zapel; zdaj so pa njegove noge mrzle za vedno.«

Ce iščeš sledi njegovega življenja, jih hitro najdeš; hči in sin sta mu

sicer hitro umrla; platno, ki ga je natkal, je že davno ponošeno; roka-vice in nogavice, ki jih je na stare dni, še vedno, četudi hudo bolan, zlagajoč in prepevajoč pesmi, napletel, so že davno prah in pepel; tudi svete pesmi, ki jih je kot cerkovnik in cerkveni pevec pel pri cerkvenih opravilih, iz njegovih ust ne vro več. Toda njegova dela, njegove pesmi, svete, cerkvene, romarske, posvetne, domače, šaljive in zbadljive, poučne in kratkočasne, vedno jasne, kakor sinje nebo in bistre, polne zdravega humorja in odkritosrčnosti, jedrnatost in klene, le deloma zapisane, še manj pa tiskane, živijo še danes med narodom, posebno v skomarški župniji, in hodijo z njim. Ne le sin njegovega nečaka, 85 let stari »Tomažič«, ki se še dobro spominja njega, jih prepeva in spremlja s harmoniko, tudi mnogi drugi pevci po pohorskih vaseh in v bližnji okolici. Kajti Vodovnik je povsod v Dravinjski in Mislinjski dolini, na Frankolovem, v Črešnjicah, v Novi cerkvi, v Špitaliču in kamorkoli je prišel na božjo pot z molekom in molitvenikom, na teritev, domlatek ali kolieno, prepeval svoje priložnostne pesmi, jih sproti zlagal in zapisoval kakor Korošca Drabosnjak in Lesičjak;

s splošnimi gospodarskimi in finančnimi prilikami določijo obrestno mero. Zakonski načrt vsebuje tudi določbe o ureditvi kreditnih odnošajev ter predvideva zaščito denarnih zavodov, pa tudi zaščito upnikov denarnih zavodov, predvsem vlagateljev.

d Draginjske doklade drž. upokojencev ostanejo neizpremenjene. V zvezi z izpremembo predpisov o draginjskih dokladah za državne upokojence je izdal splošni oddelek finančnega ministrstva naslednje pojasnilo: Izpremembe in dopolnitve uredbe o draginjskih dokladah državnih upokojencev, ki jih je odobrila ministrski svet na svoji seji dne 22. oktobra, obsegajo samo nekoliko doslej nerazčiščenih primerov, ki so povzročali razne spore in ovire pri izplačevanju pokojnin in tako obremenjevali finančno upravo. Sama višina osebnih in draginjskih dokladov ter pogoji za njih izplačilo pa se sploh niso izpremenili.

d Sprememba naročnika službene telefonske govorilnice. (A. A.) Telefonsko številko 3209, ki jo je imel v svojem stanovanju svoječasno gosp. načelnik gradbenega oddelka direktorije državnih železnic v Ljubljani, ima sedaj v svojem stanovanju gosp. načelnik prometno komercialnega oddelka iste direktorije.

d »LJUDSKA SAMOPOMOČ« v Mariboru, Grajski trg št. 7 naznanja cenj. članom, kakor tudi vsemu občinstvu, da prejmejo društveni poverjeniki s 1. novembrom 1932. nova pocblastila s fotografijo in so torej stara pocblastila neveljavna. Poverjeniki, ki nimajo novih pocblastil, niso upravičeni nabirati novih članov. **Ugledne osebe** se sprejmejo kot poverjeniki za vsak kraj Jugoslavije.

d Doraščajoči mladini nudimo zjutraj čašico naravne »Franc Jožefove« grenčice, ki dosega zaradi tega, ker čisti kri, želodec in čreva, pri dečkih in deklicah prav znatne uspehe. V otroških klinikah se uporablja »Franc Jožefova« voda že pri malih, največ težko zagatenih bolnikih. »Franc Jožefova« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

d Dunajska vremenska napoved za torek 1. novembra: Izpremenljivo in vetrovno, drevi in danes ponoči deževno, nikakih bistvenih izprememb v temperaturi, jutri zjutraj močne padavine na vzhodnem Koroškem in Štajerskem.

Celje in okolica

c Praznik Vseh svetnikov in vernih duš dan. Na praznik Vseh svetnikov ob pol 18. bodo v župni cerkvi v Celju litanije Vseh svetnikov z blagoslovom, pridiga in libera, na vernih duš dan pa bo ob 7. zjutraj v župni cerkvi slovesen rekviem za umrle župljane z libero, ob 8. pa služba božja v cerkvi sv. Maksimilijana. Združeni moški pevski zbori Celjskega pevskega društva, »Oljke« in Katoliškega prosvetnega društva bodo pod vodstvom g. Mirka Močana

Slomšek, njegov prijatelj, jih je popravljaj in tako bodo ostale med ljudstvom kot pravi narodni zaklad.

Težje kakor njegove pesmi je najti njegov grob. Če greš po srednji poti pokopališča, ga najdeš pred zadnjega levo pred mrtvašnico. Sredi grmicha divjega šipka dve pedi visok, zgoraj obkrožen bel kamen, nekoliko obrasel z mahom. Grob še ni prekopan in gomile nad njim ni več. Na mramornati, priprosti plošči, ki so mu jo postavili ob njegovem prvem godu po njegovi smrti domači osebeniki (gostači), ki jih je tudi ovekoval, razbereš samo še: »JUR. VOĐOVNIK, 1858.« Ob stoletnici rojstva knezoškofa Ant. Mart. Slomška pa so njemu na čast vzdali v južno steno župne cerkvice mramornato ploščo s primernim besedilom in z besedami »slavnega pohorskega pevca«:

»In duši Bog vse dobro daj,
naj vživa večni mir,
v njen pravi dom naj pride, v raj,
kjer sreče vse je vir.«

zapeli 1. novembra ob 16. žalostinke na okoliškem, nato pa na mestnem in vojaškem pokopališču. Skupna pevska vaja bo 1. novembra ob pol 11. dopoldne v Narodnem domu. Arhivarji naj prinese s seboj Jelenovo »Usliši nas, Gospod« ter Prelovčevi »Zadnje slovo« in »Oj, Doberdob«. Mestni avtobusi bodo vozili na dan Vseh svetnikov približno vsake četrte ure izpred kolodvora na mestno in okoliško pokopališče. V sredo 2. novembra bo na kolodvoru na razpolago dvoje avtobusov, ki bosta vozila na pokopališče le po potrebi. Vožnja na mestno ali na okoliško pokopališče stane 3 Din za osebo.

c Štetje obiskovalcev pokopališč. Kakor vsako leto, se bo vršilo tudi letos o Vseh svetih štetje obiskovalcev pokopališč. Društvo Rdeči križ bo nabiralo pri vhodih prispevke za najubožnejše. Oddolžite se spominu svojih dragih rajnikih s tem, da pomagete vsak po svojih močeh lajšati bedo.

I Z J A V A

Z ozirom na objavo v nekem slovenskem listu in na okrožnico konkurenčnega podjetja izjavlja ZVEZNA TISKARNA V CELJU, da svojega obrata ni prekinila, nasprotno da obratuje dalje.

ZVEZNA TISKARNA

c V Vojnik vozi iz Celja mestni avtobus na dan Vseh svetnikov poleg rednih voženj na Dobrno tudi ob 14. in 18. iz Vojnika v Celje pa ob 14.30 in 18.30.

c Uradni dan Zbornice za TOI v Ljubljani za Celje in celjsko okolico bo v torek 8. novembra od 8. do 12. dopoldne v posvetovalnici Združenja trgovcev za mesto Celje v Celju, Razlagova ulica št. 8, pritličje levo.

c Učiteljski pevski zbor iz Ljubljane bo na svojem vokalnem koncertu v nedeljo 6. novembra ob pol 5. popoldne v dvorani Ljudske posojilnice izvajal duhovne in posvetne umetne pesmi jugoslovenskih skladateljev Adamiča, Lajovica, Osterca, Krstiča, Milojeviča, Stolcerja-Slavenskega in Tajčevića. Na sporedu je pa tudi več narodnih pesmi; tako bo spored zadovoljil vsakogar. Segajte torej pridno po vstopnicah, ki se dobe v predprodaji v knjigarni K. Gorčarja nasl. po izredno nizkih cenah.

Za čeno, za moša in za otroke
»Pepca« čenji na otroke

c Upokojenemu učiteljstvu v Celju in okolici naznanjamo, da se zaradi otvoritve Učiteljskega doma v Mariboru običajni sestanek ne bo vršil 5. novembra, temveč v soboto 12. novembra in sicer na Bregu »Pri mostu«.

c Celjsko pevsko društvo ima ta teden pevske vaje: drevi za moški, v sredo za ženske in v petek za mešani zbor. Pozivam vse pevke in pevce, da se zanesljivo udeležijo pevskih vaj, da preštejemo svoje vrste. — Pec.

c Društvo »Soča« se bo poklonilo spominu Gortana in bazoviških mučnikov na slavnostni prireditvi, ki se bo vršila v soboto 12. novembra v veliki dvorani Narodnega doma. Spored obsega pozdravni nagovor, dve pevski točki, slavnostni govor, zborna deklamacijo, živo sliko. Začetek točno ob 20. Prireditve bo trajala eno uro. Vstopnine ni. Vabljeni je vsa narodna javnost, zlasti mladina!

c Mladinska sekcija »Soča« v Celju opozarja vse člane, da se redno udeležujejo sestankov, ki se vršijo vsak četrtek ob 20. Prihodnji sestanek s predavanjem bo v četrtek 3. novembra. Vsi in točno! Člani društva »Soča« dobrodošli.

c Jablan, ki je letos dvakrat obrodila, imajo v Moslavini na Hrvat-

skim. Vojni invalid g. Ivo Rihar, ki je nastanjen v tamošnjem invalidskem domu, nam je poslal štiri sadeže te jablane, ki je v avgustu drugič cvetela in sedaj obrodila.

c V boju proti tuberkulozi. Odbor krajevne protituberkulozne lige v Celju je imel v petek 28. t. m. zvečer v Zdravstvenem domu sejo, na kateri je bilo podano poročilo o letošnjem delu in sprejetih nekaj predlogov. Krajevna protituberkulozna liga v Celju je letos poleti poslala 4 otroke na letovanje ob morju in 4 otroke na Pohorje, 12 osebam pa je dala podporo v obliki hrane v vrednosti po 300 Din. Učiteljstvo se zelo zanima za ligo, ki ima v celjskem srezu doslej že 27 poverjenikov učiteljev; v 8 krajih še ni poverjenikov. Številnim občinam v celjskem, laškem in gornjegrajskem srezu ter 28 denarnim zavodom so bile poslane prošnje za podporo. Večina občin je vstavila v svoje proračune podpore za protituberkulozno ligo. Prodaja

liginih kolkov v trafikah se je slabo obnesla. Odbor bo naročil propagandne diapozitive in uvedel kartoteko za tuberkulozne rodbine. Celjska liga bo dobila primeren lokal v Zdravstvenem domu. Občinstvo je naproseno, da bi ne odklanjalo nabiralcev, ki bodo pobirali članarino za protituberkulozno ligo.

c Zveza tobačnih založnikov za Slovenijo bo imela svoj redni letni občinski zbor v četrtek 3. novembra ob 10. dopoldne v hotelu »Evropi« v Celju.

c Sobotni trg. Na Glavni trg so pripeljali in prinesli v soboto 29. t. m. toliko blaga, da je postal prostor na Glavnem trgu premajhen in so morali mnogi prodajalci na Slomškov trg. Konec meseca se je poznal tudi na trgu. Prodaja je bila jedva polovica blaga. Cene so bile naslednje: piščanci 10 do 13 Din, kokoši 20 Din, komad, krožnik gob (jurčkov) 3 Din, prvovrstna govedina 8 do 10 Din, drugovrstna 6 do 8 Din, tretjevrstna 5 do 7 Din kg brez privage, zrezki 30% več, teletina 10 do 12 Din, zrezki 40% več, svinjina 14 do 16 Din. Slanina in mast sta se podražila za 1 Din pri kg: slanino brez kože so prodajali po 16 do 17 Din, mast po 18 Din kilogram. Trg je bil tudi dobro založen s cvetjem, zelenjem in venci za Vse svete.

c Smrtna kosa. V petek 28. t. m. je umrla v Kristininih dvoru v Medlogu 18 pri Celju v starosti 78 let zasebnica ca. Teodora Frankova, tašča polkovnika v p., bančnega ravnatelja in grajščaka g. Kvaternika. Truplo so prepeljali v Zagreb in položili v rodbinsko grobnico na Mirogoju k večnemu počitku. V celjski bolnici so umrli: v petek 28. t. m. 32-letna zidarjeva žena Marija Krempuševa iz Vojnika, v nedeljo 30. t. m. 3-letni posestnikov sinček Franc Prah iz Rjavca pri Rogaški Slatini, v ponedeljek 31. t. m. pa 60-letni dninar Franc Breznik iz Luč. N. p. v m.!

c Umrljivost v Celju. V oktobru je umrlo v Celju 22 oseb in sicer 4 v mestu in 18 v javni bolnici.

c Žrtve nesreč. Ko se je 27-letni Franc Rozman s Svetja, rudar v Lepovini pri Kostivnici, vračal v nedeljo 30. t. m. zvečer z dela, je v temi padel v globok jarek in se težko poškodoval na čelu in vratu. — 65-letna dninarica Lucija Stojnskova z Mačkovega brega pri Rogatcu je 27. t. m., ko je nosila vrečo kostanja po gozdu, padla in si zlomila dvoje rebrov. — 25-letni dninar Jakob Zorko iz Rifengozda pri Laškem si je 26. t. m. zvečer pri padcu na neki stezi

zlomil levo nadlehtnico. — 13-letni zidarjev sin Aleksander Weissbacher iz Zavodne (Cesta na grad) si je 26. t. m. pri sekanju drv presekal levi kazalec do kosti. — Vsi ponesrečenci se zdravijo v celjski bolnici.

c Tečaj za onduliranje. Celjska podružnica Saveza brivskih in lasuljarskih pomočnikov in pomočnic bo priredila v najkrajšem času trimesečni tečaj za železno ondulacijo, ki se bo vršil dvakrat tedensko v poslopju Delavske zbornice v Razlagovi ulici. Ta sklep podružnice je treba prav toplo pozdraviti, kajti baš brivska obrt je najbolj navezana na modne spremembe in oni pomočniki in pomočnice, ki ne korakajo z razvojem, tudi ne najdejo primernih služb. Kakor smo informirani, namestila ta agilna podružnica organizirati tudi razna strokovna predavanja, kar je treba toplo pozdraviti. Ker se bodo tečaj in predavanja začela v najkrajšem času, naj se pomočniki in pomočnice, ki se zanimajo za stvar, zglasijo pri tov. Josipu Kučanu, kjer bodo dobili vse nadaljnje informacije.

c Izgubljeno in najdeno. Dne 26. t. m. opoldne je bila v Polulah izgubljena rdeča usnjata listnica z različnimi listinami na ime posestnika Julija Kramerja iz Zagrada in gotovino v znesku 80 Din. V ponedeljek 31. t. m. dopoldne je bila v mestu najdena zlata zapestnica.

Sport

Še o našem nogometu

CELJE, 31. oktobra.

O našem nogometu vohče in še posebej o našem lokalnem nogometu je bilo v zadnjem času dosti govora. Potrebne, pametne in tudi mnogo nespametne. Mnogo, da prav mnogo jih je, ki se navdušujejo za to grano sporta, ali prav redki so, ki hočejo za ta sport tudi kaj dobrega in koristnega storiti. Pač pa je nešteto onih »dobrih« prijateljev, ki skušajo pri vsaki besedi, vsakem dejanju pobijati ta sport, pobijati potrebo in vsako širjenje širokih slojev po udeleževanju v sportu sploh, še posebej pa v nogometu. Tudi naši mladini naj ne bo dano, da bi se smela pravilno sportno udeleževati. Graditi je lahko; pravilno graditi, in da bo vsem pogojem absolutno ustrezno, je pa malo težje. Še lažje, kakor graditi, je razdirati. In na žalost je razdiralec vedno več nego zidarjev. Tako tudi v našem nogometu.

Dejstvo je, da je sport potreben. Dejstvo je tudi, da je nogomet ljudska igra, igra mas in da se pri tej igri navdušuje vedno večja množica onih, ki so sami izvajajo, še več pa onih, ki hodijo gledat samo tekmovalja tako, kakor drugi zopet druge prireditve. Eni se navdušujejo za pijančevanje, drugi za kegljanje, nekateri za ribolov, za politiko, za gledališče, za dirke vseh vrst, včasih tudi za čisto nemogoče stvari — pa se vendar navdušujejo in vsak je po svoje zadovoljen. In vse te zabave, potrebne, kulturne, nepotrebne in nekulturne najdejo pri svojih pristaših svoj prav. Tako tudi nogometna igra. Toda med vsemi navedenimi potrebami, stremljenji in zabavami je in čedalje bolj postaja nogomet činitelj, ki ga ne gre več podcenjevati. Nespametno bi bilo to

»Šlager« nas razveseljuje

Po dinar plošč posojuje
LJUBLJANA CELJE MARIBOR
Aleksandrova 4 Askerčeva 3 Slovenska 18

Veselite se življenja, sposobnost za delo čutite le, če vaši notranji organi (želodec, jetra, ledvice) dobro funkcionirajo, če je vaše telo in vaša kri očiščena tujih snovi, kar se izvrši na povsem naraven način s Saxlehnerjevo grenčico HUNYADI JANOS, če je popijemo zjutraj na prazen želodec po pol kozarca. Pazite na etiketo z rdečim srednjim poljem. Dobiva se v vseh lekarnah, drogerijah in boljših trgovinah.

stremljenje, ta pojav s čisto napačnimi sredstvi zaustavljati, delati mu težkoče, ga smešiti, da, celo sovražiti. S tendencioznimi in lažnimi članki in vestmi mu škodovati, je velika napaka.

Poglejmo malo naokrog, kaj delajo druge po svetu, in videli bomo, da delajo tam baš nasprotno, nego pri nas. Zato pa tudi uspehi tam ne izostajajo. Saj je nedolgo tega neki nemški politik dejal, da je Nemčiji v Ameriki Schmellingova zmaga več koristila nego marsikaka slaba politična poteza. Kakor je to paradokso, je vendarle res. Takih primerov, pa še mnogo boljših, je na pretek. Če bi temu ne bilo tako, bi razne kulturne države ne polagale tolike važnosti na razne visoke šole za telesne vežbe. Tudi naša vlada je ustanovila ministrstvo za vzgojo naroda in tudi visoka šola za to je na vidiku in še marsikaj, o čemer pa je še preuranjeno govoriti.

Če je naš nogomet slab in če se pri tekmah dogajajo reči, ki bi se ne smele, mora biti tudi nekje krivda. Nekje morajo biti vzroki, da je do tega prišlo, da ni boljše, da ni dobro in tako kakor zahtevajo naši čuti, naša morala, kultura in še kaj. Če je sadovnjak še tako velik in če je sadjar slab, mu vse nič ne pomaga, sad bo vedno slab ali vsaj ne tak, kakor bi lahko bil ob pravilni negi. Za vsako dosego dobrih uspehov v sadonostniku pa je treba poleg mnoge znanja sadjarjevega tudi doberšen del — ljubezni. In tega nam ravno manjka. Znanja, posebej pa še ljubezni za stvar! Zato naš sport in zlasti naš nogomet ne more in ne bo rodil zaželenih uspehov, kakršnih si želi marsikak upliven pedagog, političnik, sociolog, zdravnik in narodni gospodar. Naš sport, naš nogomet jih ne more roditi, ker vsi ti činitelji stoje ob strani, ker nikdo ne mara poseči s svojim znanjem in uplivom v ta boleči problem, ker se nikdo noče lotiti dela, da bi iz gnilega jabolka izrezal gnilobo. Vsakdo le kaže na dejstvo, da je sad res gnil, nikdo pa ne pomaga.

To ni prav! V interesu stvari, pokreta, ki se ne da več ustaviti in ki tudi ne sme več iti po tej poti, je potrebno, da vsi omenjeni činitelji opuste naziranje, da je sport škodljiv, nepotreben, da je to le izrodek povojnega časa. Treba bo, da vzamejo ravno ti, ki so za pravilnost sportnega pokreta kar najbolj poklicani in tudi sposobni, bič in vajeti v roke in dajo stvari novo, pravilno in naše mlade države vredno smer in obliko. Tako in samo na tak način smemo pričakovati ozdravljenje naših res derutnih sportnih razmer.

— 0

Celjski nogomet

CELJE, 31. oktobra.

V nedeljo 30. t. m. ob pol 11. dopoldne se je pričela na sportnem igrišču pri »Skalni kleti« drugorazredna prvenstvena nogometna tekma med SK Atletik in SK Jugoslavija iz Celja, ob 15. pa med SK Laškimi in SK Šoštanjem. V Ljubljani je SK Celje zopet premagal moštvo TSK Slovana, ki je s tem definitivno izpadlo iz I. razreda.

SK Atletik : SK Jugoslavija 4 : 1 (1 : 0)

Atletiki nastopijo v malo spremenjeni postavi z Ovelom v голу, Janežičem v desni zvezi in Hönigmannom v obrambi.

Atletiki so v vidni premoči, toda »Jugoslavija« ima v obrambi najboljši del svojega moštva in šele v 40. minuti, v nevarni skrumaži pred golom rumeno-zelenih, se odbije žoga od noge lastnega igralca in odskoči v gol. S tem prevzame SK Atletik vodstvo, toda do konca prve polovice se rezultat ne izpremeni.

V 20. minuti drugega polčasa šele doseže Atletika drugi gol in v 24. minuti že tretjega, edinega lepo streljanega. Že 2 minuti nato pade iz 11 m četrti gol. Temu sledi v 33. minuti ponovna 11-metrovka, toda Hönigmann zastrelja. Stanje se do konca ne spremeni. Jugoslavija predstavlja precej sirovo moštvo, Atletika tehnično in taktično prevladuje.

Gosp. Janežič je sodil ložerno in tudi igra je dosegla šele proti koncu svoj višek.

SK Laško : SK Šoštanj 3 : 0 (2 : 0; koti 1 : 5)

Že takoj s početnim udarcem si mlado, simpatično moštvo iz Laškega svoji nadvlado na zelenem polju in Šoštanj igra ves čas, s prav redkimi izjemami, podrejeno ulogo. Že zadnjič smo omenili izredno fairneso Laščanov in danes je bilo poleg tega tudi opaziti, da prav dobro obvladajo žogo. Imajo dokaj precizen stoping ter so hitri in odločni v napadu in obrambi.

Šoštanj je nedisciplinirano in sirovo moštvo in dasiravno so igrali vso drugo polovico samo z 9 igralci, so igro zaslužno izgubili. H koncu prvega polčasa sta morala vsled grdega foula nad nasprotnikom in nad sodnikom (!) dva igralca SK Šoštanja zapustiti polje. »Šoštanj« očitno pozablja, da igra nogomet!

Goli so padli v 14. in 38. prvega in v 6. minuti drugega polčasa. Absolutna premoč Laščanov je razvidna tudi iz razmerja kotov in le izredna smola pred golom je povzročila, da ni rezultat mnogo slabši za Šoštanj.

Sodil je gosp. Svetek zelo dobro. V predtekni sta igrali rezervi Olimpa in Atletikov z rezultatom 2 : 2.

SSK Celje : TSK Slovan, Ljubljana 4 : 2 (2 : 2)

Peto kvalifikacijsko tekmo so Celjani na tujih tleh odločili po zelo lepi igri in vključ temu, da jih je sodnik prikrajšal za dva gola, z gornjim rezultatom. Vsled pomanjkanja prostora bomo objavili opis tekme v prihodnji številki.

V nedeljo 6. novembra bo igral SSK Celje z mariborskim SK Rapi-dom, ki je v nedeljo 30. t. m. definitivno premagal moštvo SK Čakovca s 4 : 1 (1 : 1). Kraj in čas tekme še nista določena. — c

Sokolstvo

Gozdni tek celjskega Sokola

CELJE, 31. oktobra.

V nedeljo 30. t. m. je celjsko Sokolsko društvo priredilo za svoje članstvo gozdni tek. Tekmovalci so se pridno pripravljali za ta nastop in v nedeljo pokazali uspehe svojega treninga. Ker pa so nastopili vsi štirje oddelki, je tehnični odbor določil dve progi in sicer za moške oddelke daljšo (4 km) in za ženske oddelke krajšo (2 km). Start za vse oddelke je bil pri »Skalni kleti«. Proga je tekla mimo gostilne »Livade«, ob robu gozdička do vodnega rezervoarja in navpično proti gostilni Pišek, od tod na mestno pokopališče ter na hrib sv. Jožefa do cerkve in končno mimo vile g. Almoslechnerja nazaj k »Skalni kleti«. Za ženske oddelke se je proga odcepila pri vodnem rezervoarju na levo do pokopališča, nato preko hriba sv. Jožefa k »Skalni kleti«. Rezultati so bili zadovoljivi. Moški oddelki so startali ob 14., ženski ob 14.30. Vseh tekmovalcev je bilo 35.

Rezultati (samo prva tri mesta):

Člani (proga 4 km, tekmovalcev 17): 1. Mitrović Pantelije 21 : 27; 2. Staube Ivan 21 : 28; 3. Tkalič Herman 21 : 28¹⁰/₁₀.

Članice (proga 2 km, tekmovalk 5): 1. Leskošek Elza 14 : 16; 2. Fink Anica 15; 3. Jelen Silva 15 : 22.

Moški naraščaj (proga 4 km, tekmovalcev 8): 1. Šerbec Adolf 22 : 25; 2. Štepihar Hinko 22 : 28; 3. Kerček Rudolf 23 : 15.

Ženski naraščaj (proga 2 km, tekmovalk 5): 1. Cergol Zdenka 14 : 05; 2. Pečovnik Zdenka 15 : 23; 3. Pusovnik Stanislava 15 : 36.

Tekmovalcem in tekmovalkam čestitamo k uspehom, saj je bila to pr-

va tekma v tej panogi in doseženi so bili že tako lepi rezultati.

Pripomniti pa moramo, da je temu zanimivemu gozdnemu teku prisostvovalo tudi mnogo občinstva, ki je vsemu poteku z zanimanjem sledilo ter se o tekmovalcih in tekmovalkah zelo pohvalno izrazilo.

Dopisi

Konjice

Seja sreskega kmetijskega odbora se je vršila 27. oktobra ob polnoštevni udeležbi odbornikov. Obravnavala so se aktualna vprašanja našega kmetijskega sloja. Predsednik gosp. Alojzij Križnič je podal poročilo o opravljenem delu od prevzema poslova in podal obenem bodoči delovni program. Odbor je imel tudi prav lepe uspehe s svojim delom in tako je utemeljeno upanje, da se bo tudi bodoči program izvršil. Obravnavala so se vprašanja glede prehrane živine v letošnji zimi, vprašanje razdolžitve kmetov, uvedba pletarske, slamnikarske in domače hišne obrti v kmetijskih domovih in zadevnih tečajev. V januarju se bo vršila vinska razstava, pred njo pa kletarski tečaj v Konjicah. Pri slučajnostih je bila med drugim sklenjena uvedba poskusnega klanja živine in določitev mesarskega ključa za ves srez na podlagi izkušenj pri tem klanju. Debata je bila vseskozi stvarna in živahna. Predsedniku odbora g. Alojziju Križniču in tajniku g. Ivanu Nemcu gre hvala za težko in požrtvovalno delo v tej instituciji, ki se trudi za izboljšanje položaja kmetijskega sloja.

Nevaren požar na gradu Goliču pri Konjicah. V soboto 29. oktobra je nastal požar v kozolcu grajščine Golič, ki je last gospe Klavdije Hertlove. Naglemu in neustrašnemu nastopu konjiških gasilcev se je zahvaliti, da požar ni segel na grad in gospodarsko poslopje. Tako so rešili ta ičilni grad, ki je v okras konjiške okolice. Vzrok nastanka požara je dosedaj nepojasnen. Škoda je precejšnja in je menda samo deloma krita z zavarovalnico.

Strelski družini v Konjicah je kr. banska uprava odobrila pravila in bo družina pričela takoj z delom. Prva seja uprave družine bo v petek 4. novembra ob 18. v Narodnem domu. Te seje se bodo udeležili tudi delegati strelskega okrožja v Mariboru in strelske družine v Slovenski Bistrici.

Grenčica Hunyadi Janos je najzanesljivejša in najidealnejša odvajalna sredstvo.

PIERRE BENOIT:

30

KÖNIGSMARK

Zgodovinski roman

Poslovenil Boris Rihteršič

Ali se spominjate, dragi prijatelj, slike Gustava Moreauja »La Fée aux Griffons«? Ali se spominjate tistega dvojnega bitja v tistem zelenem kraju, ki je manj prosojen kakor zrenice Aurore Lautenburške? To vam bo dalo približno sliko velike vojvodke. Ista neizvestnost, isti strahotni misterij oblik. Čeprav je bila Meluzina tako zelo nežna in nervozna, je bila v primeri s to Titanijo neotesana.

To, česar vam Moreaujeva slika ne bi mogla pokazati, je bila neka mešanica otroške nežnosti in krepke odločnosti, ki je bila nekaj posebnega v vsem bitju te princeze. Nekakšna severnjaška kreolka, obenem čutna in mrtva. Vse na njej je bilo kakor mrzel soj neba in mehko snega na solcu. Boki, ki sem jih komaj stutil, so bili precej visoki. Občutil sem, da bi se ves njen stas vdal objemu, če bi se privila k tebi. Toda baržun je pokrival vso mehko, ki jo da dotik s poltjo. Znoreli bi že ob sami misli, kako bi bilo, če bi to telo vstalo iz obleke nalik hladnemu in čistemu izviru.

Sredi vseh tistih obrazov, kjer je začelo vino risati kongestivne madeže, je ostalo to belo, napol goło bitje kakor čudež — čisto in belo.

Ustnice je imela namazane, oči — da povem resnico — s črtalom obrobene in nohte čudovito rožnate. Toda človek čuti, da ji je igrača ta umetnost, ki z njo druge poskušajo z veliko težavo ustvariti lepoto. Njena lepota se je smehljala. To umetnost je uporabljala samo zato, da bi tem jasneje pokazala, da ji ni potrebna.

Nasmešek . . . ki blodi po njenem blestem licu, je prisiljen. Sužnja etikete je in mora prilagoditi obraz razmeram. Kdor jo bolj pogleda, to še bolj sluti, ker se na licu pokaže časih mrtvilo in se prelije v živahnost ter tako polepša njen lepi izraz. V tem izrazu je toliko občutkov, kolikor ima prizma barv. Ko bolj spoznam Njeno Visokost, bom morda lahko te občutke še bolj razčlenil. Za zdaj razlikujem v tem blesku samo dva občutka: Zasmeh in dolgočasnost.

Ali je ta utrujena ženska tista fantastična amakonka, ki sem jo zjutraj videl? Hotel bi, da bi bila taka. Ni mi všeč, da je ta rama razgaljena. Pokril bi jo rad s težkim hermelinovim plaščem. Okoli nje se meša tucat ljudi. O, dobro vem, da je to njihova vladarka in da so njihovi pogledi pred njo okoreli od trdosti. Toda če bi vedeli, da jih nihče ne gleda, kako bi se potem izpremenili!

Kdo je pravzaprav tisti mali huzar, tam doli, ki se skriva za šopom cvetja in pohotno pase svoj pogled na goli, lepi rami? . . . V prah, nesramnež! Vrni se k svojim težkim in neumnim Nemkam, ki imajo roke nalik klobasam in pasove kakor stebre! Ta, ki pred njo stojiš, ni tvojega plemena. Ta ni zate, neotesane!

Preziram te in zavidam ti. Zavidam ti tvoj kričeči dolman, tvojo zeleno suknjo, vse zlato, ki sije na tebi tvojo poročniško čast v sedmem huzarskem polku, ki tvori v pomanjkanju drugega hierarhično zvezo med teboj in tvojim strašnim poikovnikom. Tedaj bi se lahko približal njej in se ji laskal, kakor delajo vsi ti, zaradi njenega uspeha zjutraj.

Lice je skrila v kito perunik, ki jih je tiščala k nosu, in se milostno zahvaljevala častnikom, ki so ji čestitali.

»Ne, ne! Ne pretiravajte! Vse je samo zasluga Tarasa Bulbe. Čudim se vam, da ste mi mogli slediti na svojih konjih. V primeri s Tarasom so vaši konji kočijaški.«

Morda se mi je samo zdelo, toda lotil se me je občutek, da ona ne bi mogla govoriti nemščine z manj tujim naglasom, tudi če bi hotela.

Na ievi je v nekem zelenem kotu zaigrala godba 182. polka valček. Ples se je začel.

»Pojdimo na prostore, ki so namenjeni za plesalce, gospoda! Poiščite svoje plesalke, ki se že name jeze! Grof, odvedite me na moj prostor!« je dejala in vzela roko generala von Eichhorna.

Ti Nemci in te Nemke se vrte z nekakšno počasnostjo, z nekakšno trdo nerodnostjo. Ostroge žverkečejo. Lepe cesarske barve se pod lestenci stapljajo v bleščeč kalejdoskop.

»Gospod Vignerte, ali ne plešete?«

»Ne, gospodična, ker zelo slabo plešem. Razen tega bi bila moja čudna obleka smešna in siromašna med temi sijajnimi uniformami.«

»To ni nikakšen vzrok,« je odvrnila Meluzina. »Tamle vidimo gospo Wendlovo, ki bi se prav lepo podala vaši obleki. Pojdite in prosite jo!«

»Če bi že moral plesati, bi rajši prosil vas.«

»Mene? Nimam časa. Moram nadzorovati, skrbeti za uboga zapuščenca dekleta in plašne plesalce. Primate me pod roko in pojdite z menoj!«

Krasna ženska, ki sem jo čutil ob svoji strani, mi je vlila neko gotovost, ki mi je prej manjkala.

»Gospodična von Graffenfried! Gospod Vignerte!«

Marčais naju je klical.

Nedosegljivo eleganten je bil. Sedel je pri veliki vojvodki. Nebesa! Daje mi znake, naj pridem bliže!

»Ali vas človek ne more nikjer dobiti?« se smeje.

»Pridite, gospod!«

»Pokaže me veliki vojvodki.«

»Madona, poslal sem gospoda Vignerta deloma tudi za vas. Toda zdí se mi, da se ne poslužujete kaj hitro darov, ki se vam ponujajo.«

Naglo je odvrnila:

„Adria“, Celje, Narodni dom
Gojzerce
Smučarce

Glasovi iz občinstva

Še „grdo petje“

Nedavno smo objavili v rubriki »Glasovi iz občinstva« dopis, ki je kritiziral grdo petje v javnem lokalu v neki ozki ulici v Celju. Na ta dopis smo prejeli od »prizadetih gostov« naslednji odgovor, ki ga objavljamo v originalu, brez kakršnekoli korekture:

»Mi vsi, ki smo bili že večkrat oni mali prijazni znažni gostilnici ki se nahaja nekje v ozki ulici v Celju — sočustvujemo in ožalujemo da smo ravno tedaj peli ko je gosp. G., šel po omenjeni ulici v svoje dnevno pose-
jujočo kavarno.

Sočustvujemo z nedolžnim obsoje-
nim gostilničarjem ki plačuje za svo-
je obrt težke davke in mora radi te-
ga gledati da mu je vsak gost jedna-
ko drag ter dinar dobrodošel da lah-
ko plačuje svoje davke tudi če ka-
teri gost zapoje malo bol glasno in
po domače.

Ako gleda gostilničar na svoje go-
ste da jih čim več privabi v svoj lo-
kal z točno snažno in solidno po-
strežbo: Komu je to dobro?

Kedo plačuje za njega trošarino in
druge davčne obveznosti? Sam mora
gledati da prišteje kolikor mogoče
ter gledati da predpisanim roku iste
plača.

Gospod G. naj ne odvaža gostov iz
omenjene gostilne svojim pisanjem
kajti med njimi bi mnogokrat našel
svoje prijatelje.

Gostilničar je omenil na naše opo-
zorilo kaj se godi: Kolikor vem da
se nikdar in se tudi v bodoče ne bo-
de pelo v moji gostilni v takem tonu
da bi mimo idočih pasanti nemorali
razumeti napeva.

Ne spominjam se da bi se kedaj
pelo v drugem jeziku kod sloven-
skem in tudi ne tako kod se obsoja
da bi se napev ne moral spoznati.
Pripominjam pa ako je napev pesmi
šel gosp. G. na Bas, — in da se žal-
ni spotaknil rajši ob kamen na tlaku
ter tako potrpel na trdih tleh in po-
čakal vsaj dve minuti prav gotovo
bi mu bil napev še v prav dobrem
spominu. Peli so kakor semi dozde-
va »Mi smo fantje« itd. torej sloven-
sko pesem.

Gosp. G. se le naj raje spodtika
nad onimi javni lokali v katerih se
resnično poje tako narobe da se bogu
smili. Da brezposelni posedajo v
omenjeni gostilni (pravi gosp. G.) to
res ni treba tudi gostilničar pravi
tako kajti pri njemu je isto kod v
Ljubljani »Daj - Dam«.

Ako se pa resno zateče kakšen
brezposelni gost radi malega okrep-
čila v omenjeno gostilno ali naj iste-
ga prime gostilničar in ga vrže ven
tako da bo priletel v kavarno da
izroči gosp. G. zahvalo.

»Franc Jčžefova« grenčica olajšuje
prehod redilnih snovi v kri.

Kino

Mestni kino Celje, Ponedeljek 31.
oktobra, torek (Vsi svetniki) 1., sre-
da 2. in četrtek 3. novembra: »Kis-
me«. Veličasten orientalski zvočni
film. V glavnih ulogah Vladimir So-
kolov, Dita Parlo, Gustav Fröhlich,
Anton Pointner in Karl Ettlinger.
Krasni originalni posnetki iz Beo-
grada in Indije. Originalni oriental-

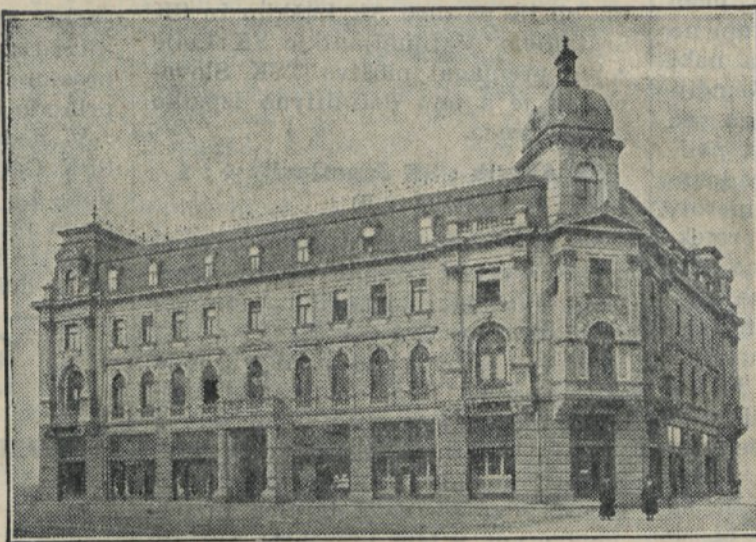
Celjska posojilnica d. d. v Celju

V LASTNI HIŠI NARODNI DOM

Glavnica in rezerve nad
Din 14.000.000—

Kupuje in pro-
daja devize in
valute

Izdaja uverenje za
izvoz blaga

Sprejema hranilne
vloge na knjižice in
tekoči račun ter nudi
za nje popolno var-
nost in ugodno
obrestovanje

Podružnici:
Maribor, Šoštan

ski glasbeni motivi. V žanru filma
»Indijski nagrobni spomenik«. Pred-
igra: Foxov zvočni žurnal. Ne zamu-
dite tega izvrstnega sporeda! Pred-
stave ob delavnikih ob pol 9. zvečer,
na praznik Vseh svetnikov ob pol 5,
pol 7. in pol 9. zvečer.

Otvoritev

urarske delavnice

Celje — Aleksandrova ulica 2

Herman Loibnegger

Kupujem zlato

PRATIKE

Blasnikove, družinske, dopisnice
za Miklavža, Božič in Novo leto
kupite zelo ugodno v knjigarni

Franc Leskovšek, Celje, Glavni trg 16

Učenec

s primerno šolsko izobrazbo z vso oskrbo
v hiši se takoj sprejme v trgovini Jos. Plavc,
Celje, Vrazov trg 1.

ŠTEFAN STRAŠEK
CELJE, Kovaška ul. 1

Priporočam svojo veliko zalogo čev-
ljev lastnega in tovarniškega izdel-
ka. Oddajam na obroke pod lastno
ceno. Popravila čevljev točno in
poceni.

Javna dražba

teriatav iz konkurzne mase Lesjaka Franc, trgovca na Bregu pri Celju,
se vrši dne 19. novembra ob 8. zj. pri okrožnem sodišču v Celju, soba št. 2.
Interesenti se opozarjajo na to prodajo s pozivom, da se dražbe udeležijo.

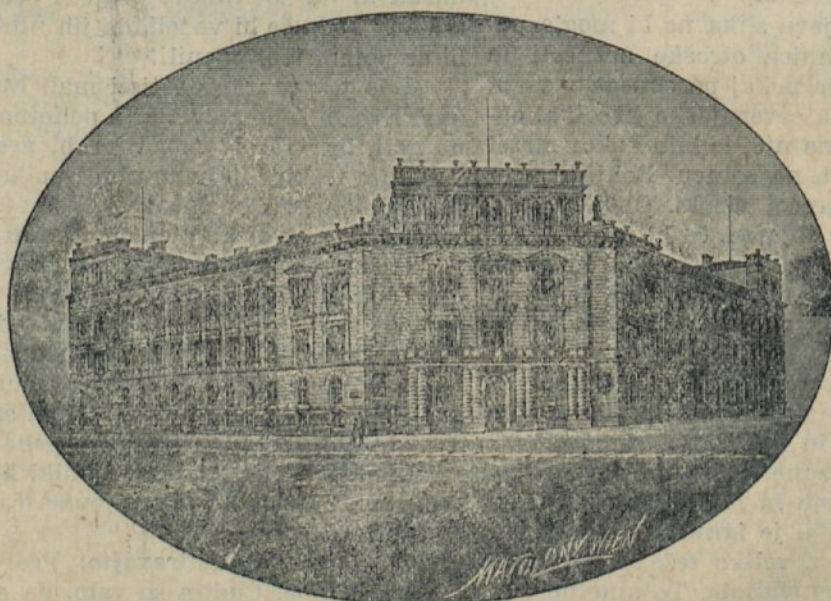
Dr. Božič Anton, odvetnik v Celju kot konk. upravitelj.

Najvarneje in najugodnejše se nalaga denar pri pupilarno varnem zavodu, ki obstoji že 64 let

Celjska mestna hranilnica

v CELJU, KREKOV TRG (v lastni palači pri kolodvoru)

Prihrankom rojakov v
Ameriki, denarju nado-
letnih, ki ga vlagajo
sodišča, ter naložbam
cerkvenega in občin-
skega denarja posveča
posebno pažnjo

Hranilnica daje poso-
jila na zemljišča po
najnižji obrestni meri
Vse prošnje rešuje
brezplačno

Za hranilne vloge jamči poleg
premoženja hranilnice

še mesto Celje

z vsem premoženjem
in vso davčno močjo